

under to Former: Dels gives der et fast aarligt Tilskud, dels betaler Staten visse Lønningstillæg for Lærere i Henhold til Skoleloven af 29. Marts 1904 §§ 20 og 32, nemlig: 300 Kr. aarlig for en Lærer med 30 Timers Undervisning og 10 Aars Tjeneste, hvilket stiger til 500 Kr. efter 15 Aars Tjeneste og til 900 Kr. efter 20 Aars Tjeneste — samt 400 og 800 Kr. til Skoleforstandere efter henholdsvis 8 og 12 Aars Tjeneste (alt beregnet efter højeste Skala i nævnte Lovs § 20).

Overført paa de københavnske Skolers Forhold vilde det under Hensyn til det for de forskellige Lærere meget forskellige Timetal formentlig være praktisk, om man i Stedet for de nævnte Tillæg satte et Tilskud af 20, 35 og 65 Øre Timen for Lærere med henholdsvis 10, 15 og 20 Aars Anciennet. Beregnes Skoleaaret, som det ved Skolerne altid sker, til 48 Uger, vil dette Lønningstillæg paa det allernærmeste falde sammen med de ovenfor nævnte, aarlige Lønningstillæg. Men medens der i Provins-skolerne gives Tillæg saavel til Lærerne i Mellemskolen og Gymnasiet som til Lærerne i Forberedelsesskolen, turde det under Hensyn til den gode Folkeskole, som Hovedstaden nyder gratis Adgang til, neppe være motiveret, at Staten skulde yde Bidrag til Lønningerne for de Lærere, der væsentligst er knyttede til Forberedelsesskolen. Der kan med Rette stilles den Fordring til Forberedelsesskolen, at den skal kunne bære sig selv, og faktisk har da ogsaa Forberedelsesskolen i de fleste københavnske Skoler pekuniært givet et ikke uvæsentligt Bidrag til Driften af Overskolens Klasser. Det vilde derfor formentlig være naturligt at indskrænke Statens Tillæg til Lærergagerne til at gælde de Lærere og Lærerinder, hvis Virksomhed væsentligst er knyttet til Mellemskolen eller Gymnasiet eller disse to Afdelinger af Skolen i Forening, og yderligere begrænse det til kun at gælde de Lærere og Lærerinder, som efter de for De forenede Skoler gældende Regler betragtes som „faste Lærere“. — Det bemærkes, at der ved disse Afdelinger af Skolerne kun er ansat ganske enkelte Lærerinder, som i Øjeblikket lønnes paa samme Maade som Lærerne, og at der ikke synes at være Grund til at stille disse Lærerinder under andre Vilkaar end Lærerne, naar de udføre samme Arbejde og dimittere til de samme Eksaminer.

Det vilde forekomme os rimeligt, om Staten til De forenede Skoler endvidere ydede et aarligt fast Tilskud af 70,000 Kr., hvoraf de 64,000 blive at anvende paa de 8 fuldstændige højere Almenskoler, medens de 6,000 Kr. anvendes paa de 3 rene Realskoler — for begge Arter af Skolers Vedkommende dog paa den Betingelse, at $\frac{2}{5}$ af Summen anvendes til Fripladser eller Nedsættelser i Skolepenge for Elever i Mellemskolen og Gymnasiet.

Naar man tager i Betragtning, at Staten til Kolding Skole yder et aarligt Bidrag af 9,000 Kr. og til Fredericia 8,000 Kr., vil det neppe findes ubilligt, om der til hver af de store københavnske Latin- og Realskoler ydedes et fast aarligt Stats-tilskud af 8,000 Kr. Disse Skoler ere jo gennemsnitlig langt større end selv de største Provinskoler og kunne paa ingen Maade løse deres Opgaver tilfredsstillende med et mindre Tilskud end det, der ydes til de Provinskoler, som ere stærkest understøttede, og hvis Husleje, som ovenfor udviklet, er ringe i Sammenligning med de langt dyrere Forhold i København. Paa samme Maade svarer det foreslaaede Tilskud til Realskolerne til, hvad Staten yder en Række kommunale Realskoler i Provinserne.

Endnu skal kun bemærkes, at det selvfølgelig ikke har været muligt at inddrage de 9 tidligere nævnte Skoler og at afvikle Forholdene ved de 5 Skoler, som derefter bleve nedlagte, uden at lægge fuldstændigt Beslag paa den forholdsvis ringe Driftskapital, hvorover De forenede Skoler raadede. Det er derfor blevet noget nær en Nødvendighed for Skolerne at optage et Laan paa 60,000 Kr. til Dækning af disse Udgifter, saaledes at man atter kan have den fornødne Driftskapital og ikke skal være nødt til at undlade gavnlige og nødvendige Dispositioner af Frygt for at formindske den øjeblikkelige, kontante Kassebeholdning. Da nu Sammenslutningens Virksomhedsomraade er blevet saa stærkt udvidet, turde der ogsaa være god Grund for Staten til at give den i sin Tid tilstaaede Rentegaranti denne forholdsvis ringe Udvidelse.

Men selv om Staten vil yde Skolerne de her omtalte Begunstigelser, er der endnu ikke raadet Bod paa den store Mislighed, at Skolepengene her i Byen ere betydelig højere, end de burde være, naar der skal være let Adgang til Skolerne ogsaa for mindre bemidlede Elever. De forenede Skoler have i den Retning gjort, hvad de formaade, idet de have bevilget Fripladser og Nedsættelser i Skolepengene for et aarligt Beløb af 35—36,000 Kr., hvoraf ca. 27,000 Kr. falde paa Mellemskolen og